

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ ในเวลาเช้าตรู่และประเดี๋ยวใหม่ๆ มากมายจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก

คำถาม: เพื่อที่ลูกๆ นั้นจะทำให้สภาพของลูกชั้นหนึ่ง ลูกควรจะให้ความใส่ใจต่อสิ่งใดอยู่เสมอ?

คำตอบ: 1.รับฟังเพียงสิ่งที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกลูก อย่าได้รับฟังสิ่งอื่นใดของโลกนี้ 2.ระมัดระวังเกี่ยวกับเพื่อนที่ลูกคบ คบเพื่อนผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและผู้ที่เข้าถึงความรู้อย่างดีเท่านั้น และสภาพของลูกนั้นจะกลับมาชั้นหนึ่ง จากการได้เห็นสภาพของลูกๆ บางคน บาบานั้นก็มีความคิดว่าบางสิ่งควรจะเปลี่ยนแปลงในละคร แต่แล้วพ่อพูดว่า: กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น

โอมชานติ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้นที่นิ่งและอธิบายกับลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านสอนพวกเขา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดศึกษาและรับฟัง ลูกไม่ต้องรับฟังหรือศึกษาสิ่งใดนั้น เพราะลูกได้เข้าใจแล้วว่าการศึกษานี้เท่านั้นคือการการศึกษาของพระเจ้า และลูกต้องศึกษาในเวลานี้ ลูกต้องศึกษากับพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อสอนลูกด้วยคำพูด ลูกต้องศึกษาสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเขียนตำราประเภทต่างๆ มากมายซึ่งทางโลกศึกษา พวกเขาจะศึกษาดำรงต่างๆ มากมาย เพียงลูกๆ เท่านั้นที่พูดว่าลูกต้องรับฟังผู้เดียวเท่านั้น และแล้วถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่น เพราะมีคุณประโยชน์จากสิ่งที่ลูกได้ยืมจากท่านเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่เช่นนั้นแล้วมีตำรามากมายและคนใหม่มากมายก็เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกสิ่งที่มีศีลธรรมจรรยาแก่ลูก ก็เท่านั้นเอง ลูกเพียงแต่ต้องรับฟังท่าน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ น้อยมาก ท่านอธิบายแก่ลูกในรายละเอียด และแล้วก็กลับมาสู่สิ่งเดียวกัน แม้คำว่า ‘มานมานะบาฟ’ ที่บาบาใช้นั้นลูกต้อง บาบาไม่ได้พูดเช่นนั้น พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก และเข้าถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ของโลกที่พ่อบอกลูก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเราผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพจะมีการขยายจำนวนขึ้น ลูกๆ จดจำโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดเป็นพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด และแล้วก็มีโลกใหม่ซึ่งลัทธิและนารายณ์ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดปกครองอาณาจักร แนนอนที่รูปภาพนั้นเป็นที่ต้องการ ดังนั้นสัญลักษณ์เหล่านี้ยังคงหลงเหลืออยู่ นี่คือภาพเดียวเท่านั้น มีภาพของรามด้วยเช่นกัน แต่อาณาจักรของรามนั้นจะไม่เรียกว่าเป็นสวรรค์ นั่นคือสิ่งหนึ่ง พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดในเวลาที่กำลังสอนลูก ไม่มีความจำเป็นสำหรับตำราใด ฯลฯ ที่นี้ ตำราเหล่านั้นจะไม่ได้ดำเนินไปที่ลูกนั้นจะสามารถศึกษาในชาติเกิดถัดไปของลูก การศึกษานี้เป็นเพียงสำหรับชาติเกิดนี้ นี่คือการเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน พ่อให้คำสอนเพื่อโลกใหม่แก่ลูกด้วยเพื่อเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ในเวลานี้ลูกรู้ถึงวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วย นี่เป็นเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาของลูกควรจะให้ไตร่ตรองอยู่เสมอ ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วยตั้งแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ การไตร่ตรองที่ดีมากสามารถเกิดขึ้นในเวลาเช้าตรู่ เพียงผู้ที่อธิบายแก่ผู้อื่นเท่านั้นจะให้ไตร่ตรอง พวกเขาจะดึงหัวข้อและประเด็นออกมา ลูกได้รับฟังสิ่งต่างๆ ของบักติมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกจะไม่รับฟังความรู้ในชาติแล้วชาติเล่า พ่อให้ความรู้แก่ลูกเพียงครั้งเดียว และลูกก็ลืมความรู้ มีตำรามากมายอย่างยิ่งในหนทางบักติ พวกเขาได้รับตำราจากต่างแดนด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น ไม่มีความจำเป็นสำหรับตำราใด ๆ ในยุคทอง เหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของยุคเหล็ก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นที่นี้ - โรงพยาบาล คุณ ผู้พิพากษา ฯลฯ จะไม่อยู่ที่นั่น นั่นจะเป็นโลกที่แตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง จะเป็นโลกเดียวกันนี้ แต่จะมีความแตกต่างระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า นั้นเรียกว่าสวรรค์ และแล้วโลกเดียวกันนั้นก็กลายเป็นนรก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ สำหรับชั้นยาสีพวกเขาจะพูดว่า เขาได้หลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม หรือเขาได้เข้าไปสู่นิพพาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้ไปสู่นิพพาน ลูกรู้ว่าลูกประจำของรูตร้านั้นสร้างขึ้นมาได้อย่างไร มีลูกประจำของรูตร้านั้นด้วยเช่นกัน ลูกประจำของอาณาจักรของวิชุนันนั้นถูกสร้างขึ้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับของลูกประจำในเวลานี้ ลูกนั้นถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาว่านี่เป็นการศึกษาของพระเจ้า ท่านคือพ่อสูงสุดและเป็นครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ความรู้ที่ลูกมีในสติปัญญาของลูกแก่ผู้อื่น ลูกต้องทำให้ผู้อื่นนั้นทัดเทียมกับตนเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขามีหนังสือพิมพ์รายวันที่ดีพิมพ์ใหม่ ๆ ในตอนเช้าแต่ละวัน นั่นเป็นบางสิ่งที่ธรรมดา ที่หนึ่งประเด็นนั้นมีค่าหลายหมื่นหลายแสนรูปี บ้างก็เข้าใจอย่างดีมากและบ้างก็เข้าใจน้อยกว่า สถานภาพที่ได้รับในโลกใหม่นั้นเป็นไปตามที่ลูกเข้าใจและอธิบายแก่ผู้อื่นได้มากเพียงไร สันโดษอย่างมากมายนั้นเป็นที่ต้องการที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ สำหรับรามอิราช พวกเขาแสดงว่าเมื่อใดก็ตามที่เขาเคยเขียน เขาก็จะบอกสาวกของเขาให้อยู่ห่างออกไป 2 ไมล์ ไมเช่นนั้นกระแสน้ำเหล่านั้นจะมีผลกระทบกับเขา เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทั้งโลกนั้นมีสติปัญญาที่มีข้อบกพร่อง ลูกกำลังจะกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ด้วยการศึกษานี้ นี่เป็นการศึกษาที่สูงส่งอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามไม่สามารถทำให้ลูกนั่งลงตามลำดับกันไป ด้วยการนั่งอยู่ข้างหลังลูกจะสออบตกและสลักและแล้วก็ทำลายบรรยากาศ ในความเป็น

จริงกฎนั้นพูดว่าลูกทั้งหมดควรนั่งตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามเพียงดูใส่น้ำตาลอ้อยและน้ำตาลอ้อยเท่านั้นที่รู้ว่าน้ำตาลอ้อยนั้นหวานเพียงไร นี่คือการที่รู้ที่สูงมาก ชั้นเรียนของลูกไม่สามารถแยกออกไปได้ ในความเป็นจริงลูกควรนั่งในชั้นเรียนเช่นที่ว่าลูกนั้นไม่สัมผัสกับบุคคลที่นั่งถัดไปจากลูกแม่เพียงน้อยนิด เสียงนั้นสามารถจะได้ยินไกลออกไปด้วยการใช้ไมโครโฟน พ่อพูดว่า: อย่าได้รับฟังหรือศึกษาสิ่งใดของโลกนี้ อย่าได้แม้แต่คบพวกเขาเป็นเพื่อน ลูกควรที่จะคบมิตรที่ศึกษาอย่างดีเท่านั้น ลูกสาวที่โยกยุกตและชาญฉลาดมากนั้นเป็นที่ต้องการที่ซึ่งจะสามารถมีการทำงานรับใช้ที่ดี ที่ซึ่งมีพิพิธภัณฑ ์ ฯลฯ พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: ละครนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว บางครั้งบาบาก็คิดว่าบางสิ่งในละครควรที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆได้ นี่คือการแสดงที่ถูกกำหนดไว้แล้ว จากการได้เห็นสภาพของลูกๆบางคน บาบาก็มีความคิดว่าบางสิ่งควรที่จะเปลี่ยนไป พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างที่เขาเป็นเช่นนั้นหรือ? แล้วก็มีความคิดที่ว่า: ทั้งอาณาจักรนั้นเป็นที่ต้องการในสวรรค์ จะมีสาวใช้คนรับใช้และสัปเหร่อด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในละคร พระเจ้าพูด: ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แม้กระทั่งพ่อก็ไม่สามารถเปลี่ยนได้ ไม่มีใครที่สูงยิ่งไปกว่าพระเจ้า ผู้คนนั้นพูดว่า “อะไรละที่พระเจ้าจะทำไม่ได้?” แต่พระเจ้านั้นเองพูดว่า: พ่อไม่สามารถทำอะไรได้ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แม้แต่เมื่อมีอุปสรรคท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้ สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อจะทำอะไรได้? ลูกสาวมากมายก็เรียกหา: ได้โปรดปกป้องเราจากการถูกเปลื้องผ้าเถิด! พ่อจะสามารถทำอะไรได้? พ่อจะเพียงแต่พูดว่า: เป็นชะตากรรมของละคร นี่เป็นละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว อย่าได้คิดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า หากจะอยู่ในมือของพระเจ้าและแล้วหากลูกที่เป็นที่รักเป็นพิเศษกำลังจะจากร่างของเขา บาบาก็จะช่วยชีวิตลูกคนนั้น หลายต่อหลายคนก็มีความสงสัยในวิธีนี้ พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นหากลูกๆ เป็นลูกของพระเจ้าและแล้วพระเจ้าจะไม่สามารถช่วยชีวิตแม้กระทั่งลูกๆของท่านหรือ? พวกเขาพร่ำบ่นมากมายในวิธีนี้ พวกเขาพูดว่า: ผู้รู้ผู้เคร่งศาสนาสามารถที่จะช่วยชีวิตของบางคนและสามารถจะชุบชีวิตบางคนให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อที่พวกเขาจะแม้กระทั่งลุกขึ้นและลงมาจากกองไฟ และแล้วพวกเขาก็จะพูดว่าพระเจ้าได้ส่งบุคคลนั้นกลับมา ความตายนั้นได้นำบุคคลนั้นไปแต่พระเจ้ามีความเมตตาต่อเขา พ่ออธิบายว่า: ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามถูกกำหนดไว้แล้วในละครนั้นเกิดขึ้น พ่อเองนั้นไม่สามารถทำอะไรได้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นชะตากรรมของละคร ลูกรู้เกี่ยวกับละคร พวกเขาก็จะพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ต้องเกิดขึ้นนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นเหตุใดเราจึงควรวิตกกังวลเล่า? ท่านทำให้ลูกเป็นอิสระจากความกังวล ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในวินาทีต่อวินาที จงเข้าใจว่านั่นเป็นละคร ดวงวิญญาณละครร่างของเขาและไปเล่นบทบาทอื่น ลูกจะสามารถเปลี่ยนบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปได้ได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าสภาพของลูกอาจจะอ่อนแอเล็กน้อยและลูกมีความคิดบางประการเกี่ยวกับบางสิ่ง ไม่สามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับชะตากรรม ไม่ว่าผู้คนจะพูดอะไรก็ตาม เรามีความลับของละครในสติปัญญาของเรา เราต้องเล่นบทบาทของเรา ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวล ขณะที่สภาพของลูกนั้นยังคงอ่อนแอจะมีคลื่นเหล่านี้บางอย่าง ในเวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกทั้งหมดคือผู้ที่มี่ร่างกาย พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปราศจากร่าง พ่อกำลังสอนลูกๆ ผู้มีร่างกายทั้งหมด พ่ออธิบายแก่ลูกๆ แต่บางครั้งแม้กระทั่งพ่อบราห์มานี่นั่งลงเพื่ออธิบายแก่ลูก บทบาทของพ่อนั้นและบทบาทของประชาธิปไตยบราห์มานั้นน่าอัศจรรย์ พ่อนี้เฝ้าไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และพูดกับลูก นี่คือการรู้ที่น่ายอัศจรรย์อย่างยิ่ง! ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกอย่างมากมาย บาบาไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในตอนเช้า ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นเหมือนกับครูของลูกด้วย อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างอย่างแน่อน ครูจะไม่มีวันให้คะแนน 100% แก่นักเรียน เขานั้นจะให้คะแนนน้อยกว่าเล็กน้อยเสมอ ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและเรานั้นคือผู้มีร่างกาย และดังนั้นจะสามารถกลับมา 100% เหมือนบาบาได้อย่างไร? เหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกล้ำมาก บ้างได้ยินประเด็นแล้วเข้าถึงและพวกเขาก็มีประสบการณ์ของความสุข ในขณะที่ผู้อื่นพูดว่า: บาบาพูดสิ่งเดียวกันเสมอ เป็นการซ้ำซากันตลอดเวลา เมื่อลูกใหม่ๆมาพ่อก็จะต้องให้ประเด็นแรก บางครั้งแม้กระทั่งประเด็นใหม่บางประเด็นออกมาก็ปรากฏขึ้นเพื่อจะอธิบายแก่ผู้อื่น กระนั้นก็ตามลูกต้องช่วยเหลือพ่อ มีการตีพิมพ์นิตยสาร สิ่งเดียวกันนั้นจะมีการเขียนไว้ในวงจรที่แล้ว หากลูกจะพิมพ์หนังสือพิมพ์ลูกก็จะต้องให้ความใส่ใจอย่างมากมายที่จะไม่มีการเขียนสิ่งใดซึ่งจะทำให้ผู้คนนั้นไม่พอใจเมื่อพวกเขาอ่าน ลูกอ่านนิตยสาร หากมีบางสิ่งไม่มั่นคงก็จะกล่าวได้ว่า: ยังไม่มีใครได้กลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์แบบ ใช้เวลาที่จะกลับมาเต็ม 16 องค์อย่างถูกต้อง เวลานี้ต้องมีการทำงานรับใช้มากมาย ต้องมีการสร้างปวงประชามากมาย พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันด้วยว่า: มีคะแนนหลายต่อหลายประเภท เมื่อใครบางคนกลายเป็นเครื่องมือและทำการเตรียมการสำหรับผู้อื่นมากมายที่จะได้รับความรู้ เขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้น เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้น ที่นี้มีความสุขชั่วคราว ทุกคนมีโรคภัย ฯลฯ บาบานี้มีประสบการณ์ในทุกสิ่ง พ่ออธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ของโลกด้วยเช่นกัน บาบาได้พูดว่า: เขียนสิ่งที่น่าอัศจรรย์ลงไปบนหนังสือพิมพ์ และนิตยสารเพื่อที่ผู้คนจะคิดว่าบราห์มาภุมารินั้นได้เขียนสิ่งนี้ไว้อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ สงครามนี้ก็เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเหมือนเดิมทุกประการด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม? จงมาและทำความเข้าใจสิ่งนี้ ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องและผู้คนนั้นจะมีความสุข

11/03/14

มอร์นิ่ง เมอร์ลีย์ โอม ขานติ บัพดาตา

มธุบัน

เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ นี่คือบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่! อย่างไรก็ตามก่อนอื่นสิ่งนี้ต้องคงอยู่ในสติปัญญาของบางคน ผู้ที่เขียนสิ่งนี้ต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วย ผู้ที่ไม่รู้วิธีอธิบายก็จะไม่แม้กระทั่งเขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 รับฟังและศึกษาสิ่งที่พ่อผู้เดียวเท่านั้นบอกและสอนลูก ไม่มีความจำเป็นที่จะศึกษาหรือรับฟังสิ่งอื่นใด ะมัดระวังอย่างมากๆ กับเพื่อนที่ลูกคบ นิ่งในสันโดษในตอนเช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้
- 2 ชะตากรรมของละครนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้นอยู่อย่างไรก็จบลงอยู่เสมอ อย่าได้มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งใด ไม่ว่าผู้คนจะพูดอะไรก็ตามลูกควรจะไม่สั่นคลอนกับละคร

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคี และทำให้พ่อผู้เดียวเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสติปัญญาของลูก ขณะอยู่ในชุมชนและมีความรักต่อทุกคน

ลูกบางคน แทนการมีความรักในชุมชน กลับละวาง พวกเขากลัวว่าพวกเขาอาจติดกับ และคิดว่าอยู่อย่างห่างไกลจะดีกว่า อย่างไรก็ตาม ขออย่าให้เป็นเช่นนั้น ลูกต้องอยู่กับครอบครัวเป็นเวลา 21 ชาทิเกิด ถ้าลูกอยู่อย่างหวาดกลัวและอยู่ห่างไป เหล่านั้นคือสันสการ์ของคาร์มา ชันยาสซี (ผู้สละละทิ้งการกระทำ) ลูกต้องเป็นคาร์มา โยคี ไม่ใช่คาร์มา ชันยาสซี จงอยู่ในชุมชน มีความรักต่อทุกคน และเพียงให้พ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสติปัญญาของลูก ขอให้สติปัญญาอย่าถูกดึงดูดด้วยความเป็นมิตรของดวงวิญญาณใดก็ตาม หรือโดยคุณธรรมของพวกเขา โดยคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา เพราะเพียงเมื่อนั้นที่จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณคาร์มา โยคีที่บริสุทธิ์

คติพจน์: กลายเป็นมือขวาของบัพดาตา ไม่ใช่มือซ้าย

*** โอม ขานติ ***